

Daniel Nestby,
Samagata 77,
9400 Harstad.

Harstad, 20/2 1993.

103796

Institutt for norsk okkupasjonshistorie,
Postboks 924 Sentrum,
0104 Oslo 1.

Ang.: Landssvikoppgjøret.

For en tid siden sendte jeg en søknad om erstatning og oppreisning til Menneskerettsdomstolen i Strasbourg..Ikke akkurat på grunn av at jeg hadde noe stort håp om å få søknaden oppfylt, men nærmere for å lodde stemningen og få et overblikk over situasjonen for øyeblikket. Etter en tid fikk jeg svar hvor det ble henvist til Konvensjonens artikkel 26 som erklærer at saker angående menneskerettigheter foreldes om 6 måneder og da må alle mulige løsninger være forsøkt i hjemlandet før saken så langt som til Strasbourg. Som konklusjon ble det til slutt anført at jeg hadde absolutt ingen sjanser når dommen skrev seg helt fra 1945.

Deretter sendte jeg samme søknad til Kongen. Han svarte kort og greit gjennom sin sekretær at saken over sendes Justisdepartementet som rette vedkommende. Om en tid fikk ~~jeg~~ ~~så~~ ~~svar~~ ~~derfra~~ jeg så svar derfra med beskjed at de kunne ingen ting gjøre. De måtte holde seg til de lover og forordninger som gjaldt. Så sendte jeg saken over til Høyesterett. De dommer vi har på området er Håland- og Klingedommen, begge fra 1945. Førstnevnte dom gikk ut på at medlemskap i NS var straffbart. Klingedommen var anlagt mot en tysker, og her ble det fastslått at Norge var i krig med Tyskland helt fra første dag, nemlig 9. april 1945 og at Landssvikordningen, avfattet 15/12 1944 ikke hadde tilbakevirkende kraft, noe som forøvrig er helt uholdbart. Så fikk jeg da svar fra Høyesterett som meddelte at de ingen ting kunne gjøre sålenge som ovennevnte dommer sto ved kraft. De hadde forøvrig ikke noen planer om å oppheve dommene, og noe krav fra meg i den anledning kunne de ikke godta, som rimelig kunne være.

En ting har jeg i hvert fall lært av korrespondansen at den kvinnelige statsminister Gro Harlem Brundtland har klart å få kvinner fra Arbeiderpartiet inn i toppstillingene i staten, som statssekretærer, ekspedisjonssjefer, direktører m.v. Svaret fra Justisdepartementet var undertegnet av en kvinnelig direktør, det samme fra Justisdepartementet. Statssekretæren i Forsvarsdepartemen er kvinne, Elsa Eriksen. I Utenriksdeparte-

menter er Helga Hernes statssekretær. Justirministerposten er gått over til å bli permanent for kvinner. For tiden Grete Faremo, antagelig i familie med arbeiderpartimannen Faremo, som i sin tid ga ut en bok om sine opplevelser i tysk fangenskap under krigen, som en må regne med inneholder det vanlig~~st~~ av løgn og skryt. Politi- og lensmannsetat er infiltrert av kvinner. Her er det kvinnelige politiadjutanter og fullmektiger, konstabler i fleng. For noen dager siden møtte jeg en kvinnelig politikonstabel i Harstads gater, c. 150 cm. høy med briller på nesen. Det er betryggende personell å sette inn ved husbråk og fyll for eksempel. Før krigen var opptagelsesbetingelsene i politiet bl. a. at minste høyde var 175 cm. Det er bortfalt for lenge siden.

Kvinnens plass er i hjemmet med hovedoppgave å ta seg av barna ~~for~~ å forebygge at de skal bli kriminalister Slik som forholdene nå er må ~~kriminalitet~~ kriminaliteten øke, det er uungåelig. Gro Harlem Brundtland hadde en sønn, Jørgen, som var den yngste. Moren hadde sjelden og aldri vært for å ta seg av ham, derfor blir han kriminell. Han tjenestegjorde i militæret i Bardu. To ganger stjal han pistol og bil og rømte til Narvik. Enen på det hele ble at skjøt seg. Arbeiderpartiet har vedtatt på Landsmøte at kvinnene skal være representert med 40 %. Selv om det ikke er vedtatt i de andre partier, blir deres fremgangsmåte en refleks av ordningen i Arbeiderpartiet. Kaci Kullmann Five er leder for Høyre. Hun har en sønn på 9 år ved navn Kristian. Hun vet hvordan det gikk med Jørgen. I høst sto hun på reisefot til Nord-Norge på valgturne. Men hva med Kristian? "A ha, nå vet jeg hva jeg skal gjøre, jeg tar ham med". Som tenkt så gjort. Hun hadde ham med til Harstad hvor han var tilstede på foredraget. I følge referat i Harstad Tidende avbrøt han moren bare en gang under sin lek med et dataspill. Moren måtte så avbryte for å gå frem til ham i følge et bilde. Det mest groteske jeg har sett så jeg i Lofotposten i dag på Harstad bibliotek. En mor fra Hadsel kommune hadde en tre måneders jente i barnevogn med på et kommunestyremøte som kommunepolitiker. Her gikk det på amming og politikk i ordenes rette forstand.

I Roma var et i høst i Nato-regi hvor Natos struktur skulle behandles. Det var møtt opp ca. 30 mannfolk, men Gro Harlem Brundtland hadde ingen skrupler mot å møte som eneste kvinne. Det er bare her i Norge at det forekommer kvinne-dominans. I Europa Ellers, for eks. i EF forekommer det ikke. Elrid Nordbø er her et slående

eksempel. Hun var tatt ut som Norges representant i EF-spørsmål. Men i Brysselmøtte hun bare mannfolk slik at overgangen fra det kvinneedominerte Norge til EF i Bryssel ~~ble~~ ble for tyngende. Hun ~~ble~~ ble simpelthen mobbet ut og sluttet angivelig for å ta seg av familien. Men det så ikke ut til å holde stikk dette med familieomsorg. For det var ikke svært lenge etterpå før jeg så i en avis at hun var uttatt som Norges representant i New York hvor 26 representanter fra forskjellige land skulle møte for å behandle miljøvernsspørsmål. Som bekreftelse på at min antagelse kan være mulig, kan anføres at hennes etterfølger ble en mann, nemlig Bjørn Tore Godal.

Det bemerkes til slutt at svaret fra domstolen i Strasbourg var undertegnet av en mann ved navn Nielsen og ikke av en kvinnelig direktør som i Norge. At offentlige etater er fullpakket av kvinner fra Arbeiderpartiet fremgår mer og mer tydelig. Skjer det noe med offentlige etater, som veivesen, trafikk, kommunikasjoner m. v. og avisene forespør etter årsaken, så er det vanligvis en kvinnelig direktør eller lignende som svarer.

Pilag.

Gjenpart til flere.

Linné Hestby